



KLASİK MÜZİK VOKAL REPERTUVARINDA DANS MÜZİĞİNİN KULLANIMI¹

Güler DEMİROVA GYÖRFFY* & Demet GÜRHAN**

* Doç. Dr. Ankara Üniversitesi Devlet Konservatuarı, genceguler@yahoo.com

* Doç. Dr. Ankara Üniversitesi Devlet Konservatuarı, demgurhan@hotmail.com

Received Date: 22.11.2022. Accepted Date: 13.12.2022

Copyright © 2022 Güler Demirova Györffy and Demet Gürhan. This is an open access article distributed under the Eurasian Academy of Sciences License, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

Özet

Müzik insan hayatında her zaman yaşamının merkezinde olmuştur. Söz ve dans da ona eşlik ederek müziğin yoldaşlığını yapmıştır. İnsanoğlunun değişik ruh halleri danslarla ve halaylarla ifade edilmiştir; mutluluk, keder, coşku ve özel duygular... Aynı zamanda danslar müzik eşliğinde gerçekleşerek dans edenlerin hareket ve devinimlerinin ifadesini güçlendirmiştir.

Halk dansı müziği çalgı eşlikli veya eşiksiz, çoğunlukla ses eşliğinde sergilenir. Besteciler, eserler yaratırken - opera, senfönik yapıt, oda müziği, enstrümantal eserler - dans müziğine de yönelerek, eserlerinde dans veya yürüyüş hareketlerindeki havayı, karakteri, jestleri, elastikiyeti yansıtmaya çalışmışlardır.

İnsanlık tarihi boyunca müzik gelişimiyle birlikte bestecilerin yaratıcılıklarına yeni enstrümantal ve vokal formlar dahil olmuştur. Böylece besteciler dansı senfoni, opera, çalgılar için yapıtlarda kullanmakla birlikte vokal eserler yaratarak da dans müziğini yaşatmışlardır. Danslardan tanıdığımız vals, tarantella, bolero, menuet, polka, habanera, tango ve seguidilla v.b. türlerde şan eserleri yaratılmıştır.

Bu çalışmanın amacı; klasik müzik vokal repertuarında dans müziğine kısa bir tarihsel bakış yaparak, dans müziğinin kullanımını örneklerle göstererek bir dinletiyi sunmaktır. Çalışmada kaynak tarama yöntemi kullanılarak dans müziğinin kullanıldığı vokal repertuar taranmaya çalışılmıştır. Bunun sonucunda gücünü halk müziğinden alarak geleceğin müzik kültürüne büyük katkı veren dans müziğinin klasik müzik vokal repertuarında önemli yeri olduğu ve canlı, etkileyici formlarla devamlılık kazanarak yeni ezgiler doğduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Klasik Vokal, Şan, Eşlik, Dans, Dans Müziği.

USE OF DANCE MUSIC IN THE VOCAL REPERTORY OF CLASSICAL MUSIC

Abstract

Music has always been at the centre of human life. Word and dance accompanied the music and became the companion of the music. The different moods of human beings are expressed with dances and folk dance; happiness, grief, enthusiasm and special feelings... At the same time, the dances were accompanied by music and strengthened the expression of the movements and movements of the dancers.

Folk dance music is performed with or without instrument accompaniment, mostly with vocal accompaniment. While creating works - opera, symphonic work, chamber music, instrumental works - the composers also tended to dance music and tried to reflect the atmosphere, character, gestures and elasticity of dance or walking movements in their works.

Along with the development of music throughout human history, new instrumental and vocal form shave been included in the creativity of composers. Thus, the composers used dance in symphony, opera and musical works,

¹ 15-19 Ağustos 2022 tarihleri arasında gerçekleştirilen 10. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi'nde sunulan bildirinin genişletilmiş halidir.



and they also kept dance musical live by creating vocal works. Waltz, tarantella, bolero, menuet, polka, habanera, tango and seguidilla etc. we know from dances. Singing works were created in these genres.

The aim of this study; the aim is to give a brief historical over view of dance music in classical music vocal repertoire and to present it with a concert by showing examples of the use of dance music. In the study, the vocal repertoire in which dance music was used was tried to be scanned by using the source scanning method. As a result, it has been concluded that dance music, which makes a great contribution to the music culture of the future by taking its power from folk music, has an important place in the classical music vocal repertoire and new melodies are born by gaining continuity with lively and impressive forms.

Keywords: Classical Vocal, Singing, Accompaniment, Dance, Dance Music.

Bir adam bilgeye geldi ve ona sordu: Ey Bilge, bana doğruyu yanıltan, güzelliği çirkinden ayırmayı öğret. Bana hayatın zevklerini öğret! Bilge düşündü... ve adama müzik, şarkı söylemeyi ve dans etmeyi öğretti (Doğu söylemi). (<https://turgeneff.ru/informatsionnyj-portal/publikaciya-pedagogov/tantsy-penie-ili-muzyka-cto-vybrat> Erişim Tarihi: 12.09.2022)

Müzik tarihi gelişimi boyunca, insan yaşamına müzik ve dans eşlik etmiştir. Müziğin ve dansın birbirine bağlılığı bilinmektedir.

Müzik, insan hayatında her zaman yaşamın merkezinde olmuştur. Sürekli olarak ruhsal yaşamının diğer biçimleriyle temas geçerek, onları kaçınılmaz olarak kendi varoluş alanına çeker. Söz ve hareket, müziğin sürekli yoldaşı olmuştur. Ama hareket, dans, müzikle ortak bir ritmin doğasına sahipse, o zaman sözcük ondan daha uzakta kalır. (Бахтизина, 2011:182).

İnsanoğlunun değişik ruh halleri danslarla ve halaylarla ifade edilmiştir: mutluluk ve keder, duygusallık ve coşku, özel duygular... Aynı zamanda danslar müzik eşliğinde gerçekleşerek hareketlerin ve devinimlerin dansçıların ifadesini güçlendirmiştir.

Dans müziğinin en önemli unsuru ritimdir. Danstaki müzik eşliğinin net ritmi dansçıların hareketlerini sadece organize etmekle kalmaz aynı zamanda etkileyici gücünü artırır. Dans müziğinin diğer önemli özelliği melodisidir: gelişim sürecinde şarkılı ve enstrüman eşliğinde gerçekleşmiştir. (<https://www.prodlenka.org/metodicheskie-razrabotki/148066-statja-rol-muzyki-v-iskusstve-tanca> Erişim Tarihi: 12.09.2022).

Şarkılardaki gibi dans müziğinde de ulusa ait özellikler öne çıkmaktadır. Her halkın milli müziğinin özellikleri ne kadar zenginse o kadar da dans müziği zengindir. Halk müziğinin milli özellikleri her zaman bestecilerin dikkatini çekerek onları değerli yapıtlar yaratmaya teşvik etmiştir. Halk dans türleri her zaman milli mirasın parçası olmuştur.

Dans, eski zamanlarda ortaya çıkan ve o zamandan beri toplum yaşamında önemli rol oynayan bir sanattır. Uygulamada ve çevreleyen dünyanın duygusal izlenimleriyle ilişkili çeşitli hareketlerden ve jestlerden doğan dans, insan zihninin değişen duygu durumlarının (neşeli ve üzgün, samimi, lirik ve şenlikli-ciddi) bir ifadesi haline gelir, ideolojik ve duygusal etki aracıdır. Örneğin, aşırı sevinçten coşan bir kişi dans etmeye başlar; taşan yaşam sevinci, sağlık hissi, var olma keyfi enerjik hareketlere dökülür. (Безуглая, 2020:121).

Başlangıçta söz ve müzik ile bütünlük içinde olan dans, ancak yavaş yavaş sanattan izole edilmeye ve istikrarlı formlar kazanmaya başlar. (<https://www.belcanto.ru/tanzev.html> Erişim Tarihi: 20.09.2022).

Hareketler değişir, sanatsal genellemeye tabi tutulur, bunun sonucunda halk sanatının en eski tezahürlerinden biri olan dans sanatı oluşmuştur.

Dans sanatının ana ifade araçları uyumlu hareketler ve duruşlar, vücudun elastik ifadesi ve yüz ifadeleri, dinamikler, hareketin temposu ve ritmi, mekânsal desen, kompozisyonudur.



Dansı önemli ölçüde zenginleştiren ve somutlaştıran kostüm, tiyatro sahneleri, etkileyici dramaturji araçları tarafından da büyük bir rol oynar, ona özel bir etki gücü verir. Ancak, belki de, dansçıların hareketlerinin ve jestlerinin ifadesini, bir bütün olarak dansın duygusal yapısını artıran müzik olmadan herhangi bir dans düşünülemez.

Müzik dansın ruhudur. Dansın yapısı, karakteri, mesajı onun içinde bulunur ve onun tarafından belirlenir. Dansın kalitesi büyük ölçüde müziğin sanatsal değerlerine, ne kadar figüratif, anlamlı ve etkileyici olduğuna bağlıdır. Müzik ilham verir, yeni görüntüler ister.

Tüm dans tarihinin tanıklık ettiği temel olgu müzik ve dansın kardeşliğidir. Bu sanatların figüratif doğası büyük ölçüde benzerdir. Müzik, insan konuşmasının tonlamalarının ifadesine dayanır, dans ise insan vücudunun hareketlerinin ifadesine dayanır.

Dans için müzik etkili, figüratif, karakteristik olmalıdır. Yoğun içerikli ve düşündürücü müzik dans etmek için uygun değildir. Kesinlikle melodik olmalıdır, çünkü müzikal bir melodinin varlığı dansa ait bir melodiye yol açar. Dans da bir şarkı gibi melodisiz düşünülemez. Müziğin içeriği ve çeşitli çalgıların eşliğinde olan renkleri ne kadar çeşitli olursa, dans ve dansçılar o kadar parlak, dolgun ve inandırıcı bir şekilde yeteneklerini ortaya çıkarırlar.

Dans ve müziğin birliği, bağlılığı ve birinin diğerinde ifadesi, dans sanatı için evrensel olarak tanınan kriterlerden biridir. Ancak pratikte bu birlik karmaşık yollarla sağlanır.

Aslında müzik sadece icracılar tarafından değil, aynı zamanda dinleyiciler (onu kendi yollarıyla algılayan ve anlayan), müzikologlar (onu açıklayan ve tanıtan) ve son olarak dansçılar (dans bestelerini sahneleyen) tarafından da yorumlanır.

Dans müziği- genel anlamda müzik koreografi sanatının bir unsuru, danslara eşlik edecek müzik ve ondan türetilen bir ilham perisi kategorisindedir.

Dans müziği, dansa eşlik etmesi amaçlanan müziktir. Her dansın temel ritmik formülü ve temposu bu dansın hareketlerine karşılık gelen çeşitli müzikal nitelikte özellikler oluşturur. Dans müziği en eski müzik türlerinden biridir. Halk dansı müziği çalgı eşlikli veya eşiksiz, çoğunlukla ses eşliğinde sergilenir. Halk örneklerine dayanan profesyonel dans müziği ise ağırlıklı olarak enstrümantaldır.

Ünlü İsviçreli besteci ve eğitimci E.J.-Dalcroze, müziğin vücudu dönüştürdüğüne inanıyordu. Bedenin, bilincin katılımı olmaksızın müzikal düşüncelere cevap verebilen bir araç haline geldiğini savunuyordu. (Далькроз, 2002:16).

Farklı sanat türlerinin (müzik, resim, dans, heykel, sinematografi) kendi ifade biçimleri vardır. Müziğin ifade araçları melodi, ritim, mod, armoni, kayıt, tını, dinamikler, tempo, nüanslar, vuruşlar, formdur. Ritim zamanın organizasyonudur. Hem esneklik hem de müzik ritimden doğar (<https://vestnik.kazmkpu.kz/jour/article/view/49> Erişim Tarihi: 20.09.2022).

Ritim, müziğin ifade araçlarından biridir. Müzikte ritim, tarz ve tür yöneliminin belirleyici faktörlerinden biridir. Ritim, hareketin sırasındır. Kas algıları, insanın doğası gereği doğasında vardır, ancak işitsel ve görsel olanlardan daha fazla gelişme gerektirirler.

Ritim duygusu doğaldır, biyolojiktir (nefes alma, kalp atışı), çalışma süreçlerinde yoğunlaşır (örneğin, insanın gün içerisindeki tekrarlanan hareketleri vb.). Veya ritmik gürültülü hareketler (ayağını yere vurma) dans müziğinin temel ilkesidir. İnsanın çalışırken, bir iş yaparken çığlıkları, ünlemleri, duygusal olarak canlandırıcı monoton eylemleri yavaş yavaş şarkı söylemeye dönüşür. Bu nedenle, orijinal dans müziği sesli, vokallidir ve eşliğinde ilk en gerekli müzik enstrümanı da vurmalıdır (taş, tahta, metal vb.).



Müzikte ritim, stilistik ve tür yöneliminin tanımlayıcı gerçeklerinden biridir. Ritim ile müziğin hangi dansa uygun olduğunu öğrenebilmekteyiz. Ölçü ve ölçü değeri olmadan ritim olmaz. Bunlar aynı zamanda müziğin ifade araçlarıdır. Ritmi organize eden ölçü ve ölçü değeridir.

Her şeyden önce, dans müziğinin homofonik-armonik bir deponun oluşumu üzerindeki etkisini belirtmekte fayda var.

Çoksesliliğin yapılaşmasında, homofon ve armonik yeniliklerin formlaşmasında dans müziğinin büyük etkisi olmuştur. XV-XVI yüzyıllarda çoksesli kilise müziğinin zirveli gelişiminde homofon ve armonik düşünce, net bölünmüş tematik ve belirgin melodi, periyotlarla oluşmuş cümleler, net ritim, tonal organizasyonun oluşumu gerçekleşir. (örneğin, o zaman için yeni olan majör tonu, Rönesans danslarında kendini ilk kuran donanımdır).

Dans müziğinde, tüm klasik sanatın dayandığı birçok enstrümantal formun (dönem, basit üç parçalı form, varyasyon, döngü) kökeni vardır. Enstrümantal müziğin özgürleşmesi (yeni türlerin ortaya çıkması), bağımsız clavier (daha sonra - piyano), lavta ve orkestra stillerinin oluşumu büyük ölçüde dans edebiyatı ile bağlantılıdır.

Klasik müzikte yakalanan dans görüntülerinin zenginliği muazzamdır. Ve bu da hiç şaşırtıcı değil: sonuçta, şarkı folkloru ile birlikte dans ritimlerinin ve tonlamalarının figüratif uygulaması, müzik sanatının gerçekçi temellerini güçlendirmede önemli bir rol oynamıştır. (Друскин, 1936:14).

Klasik müzik ustalarının (I.S.Bach, L.Beethoven, J.Haydn, W.A.Mozart, F.Schubert, K.Czerny, R.Schumann, F.Chopin, F.Liszt, G.Wieniawski, A.Vietan, C.Gounod, G.Verdi, I.Strauss) eserlerinde dans havası yakalanabilir. Tempo veya performans hızı, müzik parçasının doğasına ve içeriğine bağlıdır. (Заякина, 2018:120).

Bazen bestecinin dansın karakteristik özelliklerini ve ritimlerini kullandığı müzik her zaman dans edilebilmesi için tasarlanmamıştır! Sadece dansların isimlerini taşıyan eserler var, ancak onunla hiçbir ilgisi yoktur. F.Chopin'in yarattığı polonezler, mazurkalar, valsler buna iyi örnek olabilir.

Tarihsel sürece baktığımızda Antik çağlardan beri insan yaşamına müzik ve dans eşlik etmiş, müzik ve dans bir bütün olarak algılanmıştır.

Antik çağda, danslar genellikle belirli bir konu ile ilişkili dans performanslarında birleştirilmiştir.

Orta Çağ'da müzik ve dans arasındaki ilişki yeni özellikler kazanmasına rağmen devam etmiştir. Rönesans sırasında müziğin gelişiminde büyük değişiklikler olmuş ve dansın rolü de değişmiştir. Laik hayatın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Yüksek sosyetenin gelen kültürlü ve eğitilmiş insanlar için dans etme becerisi, eskrim ve ata binme kadar sosyal bir diyalog kurmak için gereklidir. (Великович, 2014:4). Buna ek olarak dans, enstrümantal müziğin gelişimini etkileyerek ritimlerini birçok türüne nüfuz etmiştir.

Rousseau, Pestalozzi ve Froebel ile başlayan aydınlanma döneminde genel kültür eğitimi-çocuklara müzik, şarkı söyleme ve dans öğretmeye, örneğin mantık ve doğa bilimlerinden daha az önem verilmemiştir.

18.-19. yüzyıllarda dans müziği sadece dansa eşlik etmek için değil, dinleme amaçlı eserler yaratılarak da müzik tarihinde önemli yer edinmiştir. Birkaç dans parçasının birleşiminden enstrümantal süit geliştirilmiştir. Zamanla dans ritimleri genellikle klasik senfonilerin ve diğer döngüsel enstrümantal eserlerin bölümlerinde kullanılmıştır.



Uluslararası kökenli dans, Viyana senfonistlerinin müziğinin unsuru olarak adlandırılabilir. Dansın ve ritmin düzenleyici rolü olmasaydı, klasiklerin en önemli enstrümental formları, özellikle senfoni, şekil alamazdı. Dans, Viyana klasikleri müziğinin unsuru olarak adlandırılabilir; dans temalar- zarif (örneğin Mozart'ın Sicilya'sı) veya sade, halk müziği kökenli (örneğin Beethoven'in 21 numaralı "Aurora" sonatının son bölümü olan Rondo'su) - döngünün herhangi bir parçasının temeli olabilir.

Viyana klasiklerin döneminde aynı zamanda, örneğin, menuet dansı ilginç bir evrim yaşamaktadır denilebilir.

Senfonide dansın odak noktası olan menuet – bestecilerin sıkça neredeyse birçok yapıtında uygulama noktasıdır (Mozart'ın c-moll beşlisi, K.-V. 406, - dolaşımda bir çift kanon). Haydn ve Mozart, menuet'i senfoninin zorunlu bir parçası olarak tanıttı. Dahası, bu yazarların eserlerinde türün karakteristik özellikleri kendi yollarıyla kırılır: Haydn'ın senfonilerinde menuet canlılık, şımarık oyunculuk, bazen köylü danslarının kabalığını kazanır; Mozart, bu türe cesur enerji, zarafet ve ince lirizm özelliklerini getiriyor. Klasisizmin geç döneminde (Beethoven'in eserlerinde), müzik materyali geliştirme yöntemlerinin dramatisasyonu ve senfonizasyonu nedeniyle menuet günlük kaynağından tamamen uzaklaşır.

19.yüzyılın başından itibaren konser performansına yönelik son derece sanatsal eserlerin (piyano için F.Chopin tarafından bestelenen vals, mazurka ve polonezler) yaratılmasına yol açan bağımsız bir dans parçasının içeriğini ve şiirselleştirilmesini derinleştirme süreci vardı ve bazen programlı bir karakter (Weber'in "Dansa Davet"i, Liszt'in "Mephisto-Waltzes"ı vb.) taşımakta idi. Halk oyunlarının çeşitli düzenlemeleri de (Brahms'ın Macar Dansları, Grieg'in Norveç Dansları Smetana'nın Polka ve Furiantlar'ı), vb.) yaygınlaşmıştır; halk dansları temelinde gelişmiş müzik eserleri oluşturulmaya başlanmıştır. (Ефименкова, 1962: 56).

Dansla ilgili olan karakter yelpazesi genişlenmektedir ve içeriğinde romantik ironi (Schumann'ın "The Poet's Love" döngüsü), grotesk – (Berlioz'un "Fantastik Senfoni"sinin finali), hayal gücü (Mendelssohn'un "Bir Yaz Gecesi Rüyası Uvertürü") girer. Öte yandan halk dans ritimleri kullanılarak müzik daha net biçimlenir, armonik ve polifonik yoğunluğuna rağmen anlatım dili daha açık ve anlaşılır şekil alır. (Bizet'in "Carmen ve "Arlesian" Drama'sının müziği, Borodin'in "Prens Igor" opera'sından "Kıpçak Dances", Mussorgsky'nin "Kel Dağda Gece"vs.) (Кадцын 2010: 264).

19. yüzyılda, senfonik müziğin dansla daha da yakınlaşması görülmektedir. Dansla ilişkili figüratif müzik alanı önemli ölçüde genişlemektedir.

19. yüzyılda şiirselleştirilmiş romantizmin genel akışı altında hem minyatür türünde hem de büyük formlarda dans müziğine eğilim gelişmiştir. Romantizmin lirik eğilimleri sembolü olarak vals ön plana çıkmıştır.

Artık Schubert döneminden itibaren enstrümental minyatür olarak başlayan vals lied'in, operanın, senfoni'nin, programlı eserlerin parçası olmaktadır. Bununla birlikte mazurka, bolero vs. gibi danslar yapıtlarda kullanılmaktadır.

Vals - basa dayalı üç vuruşludur. Böyle bir ölçü, müzikte tek tip bir vurgu değişimidir - sürekli eşit bir dönüş hareketi yaratır. Vals, insan duygularının çeşitli tonlarını somutlaştırabilen besteciler için favori bir form haline geliyor: yumuşak, hafif hüzünlü hatıralardan yüce, tutkulu müziktir. Zaman içinde valsın melodileri orkestralar tarafından icra eldir ve zenginleşir. Bu melodiler adeta vals'ın hareketlerini ve ritimlerini netleştirir. Vals ritmi, menuetleri genellikle Ländler ile ilgili olan Haydn'ın senfonilerinde zaten açıkça hissedilir; Mozart ayrıca halk ezgileriyle günlük vals'ler yazmıştır. Yavaş yavaş, kentsel



yaşamda vals, hafif, zarif, uçan bir dans haline gelir ve ayrıca melodi ve duygusal içerikte çok çeşitli olur. Burada da Vals'ın değişim evrimini de izleyebiliyoruz.

Mazurka – yine üç vuruşlu, fakat üçüncü vuruşa hafif duraksama yaparak, sarılarak belirlemesini isteyen ve karakteri böylece öne çıkaran özellik taşır.

Bolero - ilk vuruşu küçük sürelerle bölmek (zamanın genişlemesi) ve kalan ikisinde sakinleşmek vb. gibi özelliklere sahiptir. Bolero bir İspanyol halk dansıdır. Hareket hızı ılımlı, müzikal zaman ayarı 3 vuruştur. Ritmik kalıp genellikle polonez ritmine yakındır. 18. yüzyılın sonunda ortaya çıkan dansa (bazı kaynaklara göre, 1780 civarında dansçı Sebastian Cerezo tarafından yaratıldı), şarkı söyleyene gitar ve ya davul eşlik etti. Karakteristik müzikal ve ritmik figürler, kastanyetlerin sesiyle vurgulandı. Varlığının ilk yıllarında boleroya "hassasiyetin apotheosisi" deniyordu, ancak kısa süre sonra dans dramatize edildi, şövalye kahramanlığının ruhuyla doygun hale geldi.

Profesyonel enstrümantal ve vokal müziğin gelişiminde, yasalarının tarihsel oluşumunda dans ve dans ritimlerinin rolü çok büyüktür.

Müziğin gelişimiyle birlikte bestecilerin yaratıcılıklarına yeni enstrümantal ve vokal formlar dahil olmaktadır. Böylece besteciler dansı senfoni, opera, çalgılar için yapıtlarda kullanmakla birlikte vokal eserler yaratarak da dans müziğini yaşatmışlardır. Danslardan tanıdığımız vals, tarantella, bolero, menuet, polka, habanera, tango ve seguidilla v.b. türlerde şan eserleri yaratılmıştır. Böyle tarih boyunca dansla şarkının eşit bir şekilde ilerlemesi gözlemlenmiştir.

Besteciler, opera besteleri de dahil olmak üzere hem enstrümantal (oda müziği, senfonik yapıt) hem de vokal eserler yaratırken dans müziğine yönelerek, eserlerinde dans veya yürüyüş hareketindeki yüz ifadelerini, jestleri, elastikiyeti her zaman somutlaştırmışlardır. (Худеков 2010:234).

Dans, enstrümantal minyatürlere, vokal müziğe nüfuz ederek, Romantik dönemi bestecilerin senfonik, opera ve koro eserlerinin temaları ve imgeleri üzerinde gözle görülür bir etkiye sahip olur.

Vals ritmi temelinde, birçok oda vokal eseri yaratılır: Vals, bazen bir menuet veya scherzo'nun (Tchaikovsky'nin "String Serenade", 5., 6. Senfonisi ve birkaç Romansı, Verdi'nin "La Traviata"sı, Berlioz'un "Fantastic Symphony"si, Liszt'in "Mephisto Waltz"ı, Mahler'in 7. senfonisi) yerini aldığı 19. yüzyıl senfonilerinde sanatsal içeriğin büyük bir derinliğine ve inceliğine ulaşır. Opera, bale ve operet tarafından algılanan bir sahne dansı formu olarak önemi büyüktür.

Operada, toplu dans sahnelerine ("Faust", "Eugene Onegin") ek olarak, vals solo vokal bölümlerinin temeli olarak kullanılır ("Gounod'dan "Romeo ve Juliet", Verdi'den "La Traviata", Puccini "La" Boheme", vb.). Arka planına karşı, dramatik sahneler sıklıkla ortaya çıkar, hatta bazen doruğa ulaşan sahneler (örneğin, Gounod'un Faust'undaki Faust ve Margarita sahnesi). Vals, operetlerde (Offenbach, Suppe, Lehar, Messenger, Strauss-oğul) ve daha sonra film müziğinde yaygın olarak kullanılmaktadır.

Mazurka ritminde sadece enstrümantal değil, aynı zamanda vokal eserler de yaratılmıştır. Örneğin, Chopin ("Arzu", "Parti", "Sevgilim") ve Monyushko ("Kırlangıç", "Çöpçatanlar", "Şölen", vb.), Glinka'nın romantizmi ("Ona") şarkıları. (Ефименкова, 1962: 79).

Seguidilla bir İspanyol halk dansları şarkısıdır. Tempo orta veya hızlıdır (allegro, allegretto), ritim 3 vuruştur, mod çoğunlukla majördür (bazen - majör ve paralel minör değişimi). Melodi genellikle zayıf bir vuruşla başlar, cümlelerin sonunda süslemeler kullanılır. Neşeli karakter taşımaktadır. Genel olarak, seguidilla'ya eşlik eden müzik, kıtanın tek tek mısralarının



(İspanyolca: koplás), enstrümantal girişin, sonucun ve ayrıca tek tek mısralar arasındaki küçük araların birden çok tekrarını içeren ayrıntılı bir parçadır. Metinler ağırlıklı olarak lirik veya mizahi içeriklidir. Eşlik eden enstrümanlar - gitarlar, banduria, panderetler, kastanyetler. Bir dans ve müzik türü olarak seguidilla, görünüşe göre 1590'larda La Mancha'da (Kastilya) ortaya çıktı ve 17. yüzyılda İspanya'ya yayıldı. Zamanla, en gelenekselleri Murcian (Murciana - murciana) ve Sevilla (ikincisi Sevillana - sevillana, yani seguidilla sevillana olarak bilinir) olan yerel çeşitler ortaya çıktı.

Seguidilla kesinlikle İspanyol tiyatrosunun çeşitli türlerinin bir parçasıydı: 19. yüzyılda diğer Avrupa ülkelerinde yaygın olarak bilinir hale geldi ve yavaş yavaş klasik bale ve opera (Bizet "Carmen") performanslarında karakteristik bir sayı olarak kullanılmaya başlandı.

Sonuç olarak klasik müzik vokal repertuarında dans müziği, çeşitli dans dışı türler üzerinde büyük bir etkiye sahip olmakla birlikte, aynı zamanda karmaşıktır. Bu karmaşıklığa rağmen halk sanatında yerini her zaman alır. Bu çalışma ile gücünü halk müziğinden alarak geleceğin müzik kültürüne büyük katkı veren dans müziğinin klasik müzik vokal repertuarında önemli yeri olduğu ve canlı, etkileyici formlarla devamlılık kazanarak yeni ezgiler doğduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Кайнакча

- Бахтизина Д.И. (2011). "Музыка в духовном бытии человека: монография". – Уфа: Изд-во БГПУ, [Bakhtizina, D.I. (2011). "İnsanın Manevi Yaşamında Müzik: Monografi". - Ufa: BGPU Yayınevi]
- Безуглая Г.А. (2020). "Музыкальность классической хореографии". Исследование, Санкт-Петербург. [Bezuglaya, G.A. (2020). "Klasik Koreografinin Müzikalitesi". Araştırma, Sankt Petersburg.]
- Великович Э.И. (2014). "Танцевальные истории". Музыка, Гамма пресс, Москва. [Velikoviç E.I. (2014). "Dans Hikâyeleri". Müzika, Gamma Yayınları, Moskova.]
- Далькроз Э.Ж. (2002). "Ритм". Классика XXI, Москва. [Dalcroze, E.J. (2002). "Ritim". Klassika XXI, Moskova.]
- Друскин М.С. (1936). "Очерки по истории танцевальной музыки". Ленинград. [Druskin, M.S. (1936). "Dans Müziği Tarihi Üzerine Denemeler". Leningrad.]
- Ефименкова Б. (1962). "Танцевальные жанры в творчестве замечательных композиторов прошлого и наших дней". Государственное музыкальное издательство, Москва. [Yefimenkova B. (1962). "Geçmişin ve Günümüzün Büyük Bestecilerinin Eserlerinde Dans Türleri". Devlet Müzikal Yayınevi, Moskova.]
- Заякина М.А. (2018). "Музыка как коммуникационный процесс на уроке хореографии". Казахский государственный женский педагогический университет, Хабаршысы № 2 (74), Алматы, Казахстан. [Zayakina, M.A. (2018). "Koreografi Dersinde Bir İletişim Süreci Olarak Müzik". Kazak Devlet Kadın Pedagoji Üniversitesi, Yeni Hikâye, No:2 (74), Almatı, Kazakistan.]
- Кадцын Л.М. (2010). "Бытовые и концертные жанры музыкального искусства: от Возрождения до наших дней". Екатеринбург. [Kadtsyn, L.M. (2010). "Müzik Sanatının Günlük Yaşam ve Konser Türleri: Rönesans'tan Günümüze". Yekaterinburg.]
- Худеков С.Н. (2010). "Всеобщая история танца". ЭКСМО, Москва. [Khudekov S.N. (2010). "Genel Dans Tarihi". EKSMO, Moskova.]

**İnternet Kaynakları**

<https://turgeneff.ru/informatsionnyj-portal/publikaciya-pedagogov/tantsy-penie-ili-muzyka-cto-vybrat>

<https://vestnik.kazmkpu.kz/jour/article/view/49>

<https://www.belcanto.ru/tanzev.html>

<https://www.prodlenka.org/metodicheskie-razrabotki/148066-statja-rol-muzyki-v-iskusstve-tanca>